

# Συμβολή στον Ἀντι-εκτρωσιακό Ἀγώνα



ΠΑΝΑΓΙΑ  
Η  
ΒΡΕΦΟ  
ΦΙΛΟΥΣΑ  
Η ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ  
ΚΑΙ ΒΟΗΘΟΣ  
ΤΩΝ ΕΓΚΥΩΝ  
(ΕΥΛΑΚΩΝ)

■ «Η συνείδησή μου διαμαρτυρόταν έντονα γι' αυτό το επάγγελμα που άσκούσα»

## ‘Ο άνθρωπος που ζούσε κάνοντας αμβλώσεις\* «Είμαι ένας φρικτός δολοφόνος ψυχών»

Ήταν ένας άνθρωπος βαθειά ποτισμένος από την συνείδηση της ένοχής του. Κάθε φορά που έκανα την εμφάνισή μου στην φυλακή, μου μιλούσε αποκλειστικά και μόνο για τις αμαρτίες του. Φοβόταν μήπως αυτές οι αμαρτίες αποτελούσαν άξεπραστο εμπόδιο στην εύσπλαχνία του Θεού προς αυτόν. Παρ' όλο που ήταν κατάλευκος από τα χρόνια, είχε τον χαρακτήρα παιδιού. Κατά πάσαν πιθανότητα, τον είχε κάνει έτσι ή ζωή στην φυλακή.

Νά, τί μου διηγήθηκε.

«Ο Θεός, πάτερ μου, με τιμώρησε για την βρωμερή και ακόλαστη ζωή που έζησα. Είμαι ένας φρικτός δολοφόνος ψυχών, ναί, δολοφόνος ψυχών. Για είκοσιεπτά χρόνια, μαζί μ' έναν γιατρό, έκανα εκτρώσεις.

Στην αρχή φοβόμουν τον Θεό και ή συνείδησή μου διαμαρτυρόταν έντονα γι' αυτό το επάγγελμα που άσκούσα.

Πολλές φορές μίλησα με την γυναίκα μου: μήπως έπρεπε να αφήσω πια αυτό το επάγγελμα. Εκείνη όμως δεν ήθελε ούτε να το άκούσει. Μόλις άνοιγα το στόμα μου, εκείνη άρχιζε να μου λέει για τα παιδιά, για την μόρφωσή τους, για το σπίτι μας. Εύρισκε ότι δεν είμαστε άνετα, το διαμέρισμα ήταν πολύ στενάχωρο, έπρεπε να αγοράσουμε μια μονοκατοικία, ν' άνοιξουμε γραφείο κάπου στην πόλη, και τόσα άλλα. Μου άράδιαζε τόσα παράπονα, ώστε την άκουγα, την άκουγα και ύστερα σήκωνα ανήμπορα τους ώμους και ξανάρχιζα από την αρχή.

Κάνοντας αυτό το επάγγελμα συγκέντρωσα 30.000 ρούβλια πε-



ρίπου, ἐνῶ ὁ συνεργάτης μου γιατρὸς κέρδισε σχεδὸν τὰ ἑπταπλάσια. Ὑπῆρχαν πελάτισσες ποὺ πλήρωναν καὶ 500 ρούβλια, μερικὲς καὶ περισσότερα.

**Κάποτε ἀρρώστησα ἀπὸ τύφο καὶ ἔφθασα πολὺ κοντὰ στὸν θάνατο. Αὐτὸ ξύπνησε τὴν συνείδησή μου.**

**Μὲ καυτὰ δάκρυα παρακαλοῦσα τὸν Θεὸ νὰ μὲ θεραπεύσει καὶ ὀρκίστηκα ὅτι, ἂν γίνω καλά, θὰ ἐγκαταλείψω αὐτὸ τὸ φρικτὸ ἐπάγγελμα. Τρεῖς μῆνες ἀργότερα ἤμουν ἐντελῶς καλά. Ἡ γυναίκα μου καὶ ὁ γιατρὸς μὲ ἀνάγκασαν νὰ ξαναγυρίσω σ' αὐτὴ τὴν δουλειά.**

**Μιὰ φορὰ ἐλευθερώσαμε μιὰ πλούσια κυρία ποὺ βρισκόταν στὸν ἕκτο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της. Ὄταν ὁ γιατρὸς πέταξε τὸ μικρὸ πλασματάκι μέσα σὲ μιὰ λεκάνη, μὲ διαπέρασαν ἔντονα ρίγη φρίκης καὶ ἔνιωσα τόσο βαθὺ πόνο γι' αὐτὸ τὸ ζωντανὸ ἀκόμα παιδάκι, ὥστε τὰ δάκρυα ἔτρεχαν ἀσταμάτητα ἀπὸ τὰ μάτια μου.**

**Ὄταν ὁ γιατρὸς ἀποσύρθηκε, ὅπως κι' ἐγώ, ἀπὸ τὸ ἀποτρόπαιο αὐτὸ ἐπάγγελμα, τὸν ἐρώτησα μιὰ ἡμέρα: “Κύριε Β., πέστε μου ἓνα πρᾶγμα σᾶς παρακαλῶ: γιατί ἡ συνείδησή μου εἶναι τόσο ἀνάστατη ἐξ αἰτίας ὅλων αὐτῶν τῶν ἀμβλώσεων; Ἀναλογίζεσθε πόσα ἀνθρωπάκια στείλαμε στὸν ἄλλο κόσμο ἐσεῖς κι' ἐγώ;”. Ὁ γιατρὸς ξέσπασε σὲ τρανταχτὰ γέλοια μπροστὰ στὴν ὁμολογία τόσης ἀδυναμίας, ὅπως ἐκεῖνος τὴν ἔβλεπε: “Ῥωτήστε τὴν γυναίκα σας. Θὰ σᾶς πεῖ τὸ ἴδιο ποὺ θὰ σᾶς πῶ κι' ἐγώ. Θεωρεῖστε μορφωμένους ἀνθρώπους, ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνετε αὐτὴ τὴν ἐντελῶς στοιχειώδη ἀλήθεια. Πάρτε τὸ μικροσκοπίό μου καὶ παρατηρεῖστε αὐτὴ τὴν μάζα τῶν σπερμάτων ποὺ ἡ ἴδια ἡ φύση, χωρὶς τὴν ἰδική μας ἐπέμβαση, ἀπελευθερώνει, δηλαδὴ καταδικάζει σὲ ὀριστικὸ θάνατο. Πόσα ἀπ' αὐτὰ δὲν πετάξατε κι' ἐσεῖς, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ γίνουν ἀνθρώποι μὲ ψυχὴ; Τί ἔχει νὰ κάνει ἡ συνείδηση μὲ ὅλα αὐτά; Ὁ ἀνθρώπος εἶναι μιὰ μπάλα ἀκατέργαστων δυνάμεων, ποὺ συναντῶνται καὶ συνθέτουν τὴν μιὰ ἢ τὴν ἄλλη ἐξωτερικὴ μορφή, ἀνάλογα μὲ τὰ δομικὰ της στοιχεῖα. Αὐτὸ εἶναι ὄλο”.**

**Ἄδικα προσπαθοῦσε ὁ γιατρὸς νὰ μὲ πείσει ὅτι ἦταν εὐάρεστη πράξη νὰ κάνεις ἀμβλώσεις, καὶ νὰ δέχεσαι γι' αὐτὸ μεγάλα χρηματικὰ ποσά. Στὸ βάθος τῆς ψυχῆς μου δὲν τὸν ἐπίστευα. Καὶ δὲν τὸν ἐπίστευα, γιατί ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες στὴν χώρα μας, καὶ ἰδι-**

αίτερα οί γιατροί, ἔχουν ἀρνηθεῖ ὀλοκληρω-  
τικὰ κάθε πίστη στὸν Θεό, σὰν δημιουργὸ  
τοῦ κόσμου. **Ὶ**μείνα δύο ὥρες περίπου μὲ  
τὸ γιατρὸ κι' ὕστερα πῆγα νὰ ἐπισκεφθῶ μιὰ  
πελάτισσα. **Ἀ**πὸ ἐκεῖ γύρισα στὸ σπίτι.



**Μ**όλις πάτησα τὸ πόδι μου στὸ διαμέρισμα,  
ἡ γυναίκα μου, σὲ ἔξαλλη κατάσταση, ἄρπαξε ἓνα δοχεῖο νυκτὸς  
καὶ μοῦ τὸ πέταξε στὸ κεφάλι, βλαστημώντας μὲ τὸν χειρότερο τρό-  
πο. **Τ**υφλωμένος ἀπὸ τὴν ὀργή, πῆρα μιὰ μπουκάλια καὶ τὴν ἐχτύπη-  
σα. **Τ**ὸ κτύπημα τὴν βρῆκε στὸν κρόταφο καὶ δέκα λεπτὰ ἀργότερα  
ἦταν νεκρή. **Σ**κέφθηκα καὶ ξανασκέφθηκα καὶ ὕστερα σκότωσα καὶ  
τὸ παιδί μας, ἓνα ἀγοράκι πέντε χρόνων. **Ν**ά, πῶς σκέφθηκα: ἐμένα  
θὰ μὲ στείλουν στὰ κάτεργα, ἡ μητέρα του εἶναι νεκρή, θὰ μείνει  
ὀλομόναχο... καὶ ἔτσι ἀποφάσισα νὰ τὸ σκοτώσω.

**Μ**ὲ καταδίκασαν σὲ δεκαοχτῶ χρόνια καταναγκαστικὰ ἔργα.  
**Ξ**έρετε, πάτερ μου, ὅταν πέφτω νὰ κοιμηθῶ, μοῦ φαίνεται ὅτι βλέ-  
πω μιὰ χύτρα, πελώρια σὰν λίμνη, καὶ βλέπω σιγά-σιγά νὰ ὑψώ-  
νεται ὁ πυθμένας αὐτῆς τῆς χύτρας καὶ αὐτὸς ὁ πυθμένας ἀποτε-  
λεῖται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ παιδιά. **Τ**ὸ ἓνα μόλις ἔχει συλληφθεῖ.  
**Ἀ**λλο ἔχει κάποια μορφή, μερικὰ εἶναι τελείως σχηματισμένα.  
**Ἀ**νάμεσά τους εἶναι καὶ ἡ γυναίκα μου καὶ τὸ πεντάχρονο ἀγορά-  
κι μου. **Κ**ι' ὅλα αὐτὰ τὰ βρέφη ἄλλοτε μοῦ βγάζουν τὴν γλώσσα,  
ἄλλοτε μὲ ἀπειλοῦν μὲ τὶς μικροσκοπικὲς τους γροθιές.

**Ἀ**χ, τί φοβεροὺς ἐφιάλτες βλέπω κάθε νύχτα! **Ἡ** ψυχὴ μου εἶναι  
χαμένη, ὀλότελα χαμένη!».

**Ἐ** φυλακισμένος ἔλειωνε στὸ κλάμα. **Τ**ὸν ἔπεισα νὰ ἐξομολογη-  
θεῖ καὶ νὰ κοινωνήσῃ, καὶ νὰ προσεύχεται στὸν Θεό, ὅσο περισ-  
σότερο μπορούσε. **Σ**υμμορφώθηκε πρόθυμα μὲ τὴν συμβουλή μου.  
**Ἐ**ξι μῆνες ἀργότερα πέθανε.

**Εἶ**μαι βέβαιος ὅτι ἡ μετάνοιά του ἔγινε ἀποδεκτὴ.



(\*) Ἀρχιμανδρίτου Σπυρίδωνος, Ἱεραποστολὴ στὴν Σιβηρία, σελ. 125-129,  
ἐκδόσεις «Ἐλαφος», Ἀθήνα. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.